

STRIPKUNST Overleden Leidse tekenaar Eric Schreurs krijgt hommage van collega's

Eerbetoon aan maker van de strip Joop Klepzeiker

Hij was het enfant terrible van de Nederlandse stripwereld. Vier jaar na zijn overlijden krijgt de Leidse striptekenaar Eric Schreurs een gepast eerbetoon in boekvorm.

Theo de With
 t.de.with@mediahuis.nl

Leiden ■ Joop Klepzeiker was zonder twijfel de bekendste creatie van Eric Schreurs. Jarenlang tekende hij deze strip wekelijks voor het tijdschrift Nieuwe Revu. Er waren veel liefhebbers van deze veelbesproken stripfiguur, maar minstens zoveel mensen walgden van de altijd ranzige Klepzeiker.

„Ja, klopt helemaal”, zegt Leon Verhoeven uit Schijndel, uitgever van strips en initiatiefnemer van het eerbetoon voor Eric Schreurs. „You love him or you hate him. Een tussenweg bestaat er bijna niet. Zelf was ik van jongs af aan fan van zijn werk. Daarom vond ik ook dat hij een hommage verdiende.”

Het boek 'Eric Schreurs, een strip-hommage' wordt vanmiddag gepresenteerd in het Museum of Comic Art (MoCA) in Noordwijk aan Zee. De eerste exemplaren van het boek worden uitgereikt aan de broer en de twee kinderen van de striptekenaar.

Doorbraak

Eric Schreurs (1958-2020) overleed vier jaar geleden op 61-jarige leeftijd in zijn woonplaats Leiden. Een leven lang had hij getekend. Hij begon met tekeningen voor de jeugdbladen Okki en Jippo, maar zijn grote doorbraak kwam met de strip Joop Klepzeiker. En die was een stuk minder onschuldig. Hij publiceerde deze strip vanaf 1982 wekelijks in Nieuwe Revu.

Voor wie deze strip nooit onder ogen heeft gehad: de term 'walgfun' is er voor uitgevonden. Joop Klepzeiker verkeerde in een wereld vol ranzigheid: hondendrollen, dikke vrouwen, uitvergrote lippen en borsten, volle condooms, kotsende kerels, openbarstende puisten, etterende geslachtsziekten. Het kon de tekenaar niet grof, goor

De Leidse striptekenaar Eric Schreurs (1958-2020).

FOTO BAS DUIJS

en smerig genoeg zijn.

Woke

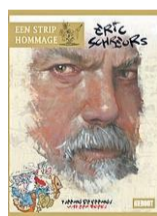
Toch was er een enorm publiek voor. Uiteindelijk zijn er negentien stripalbums van Joop Klepzeiker verschenen, waarvan meer dan een miljoen exemplaren zijn verkocht. „Ik vrees dat het anno 2024 niet meer zou kunnen wat Eric destijds maakte”, zegt uitgever Leon Verhoeven. „Hij was natuurlijk verre van woke. In die tijd speelde dat allemaal niet. Volgens mij kreeg hij volledige vrijheid van de redactie. Ik heb althans nooit gehoord dat er van hogerhand is ingegrepen in zijn strips.”

Toch veroorzaakten de ronduit ranzige tekeningen van Schreurs zo nu en dan ophef. Zo werden er uit christelijke hoek kamervragen gesteld over een strip van zijn hand in het soldatenmaandblad

Hommage

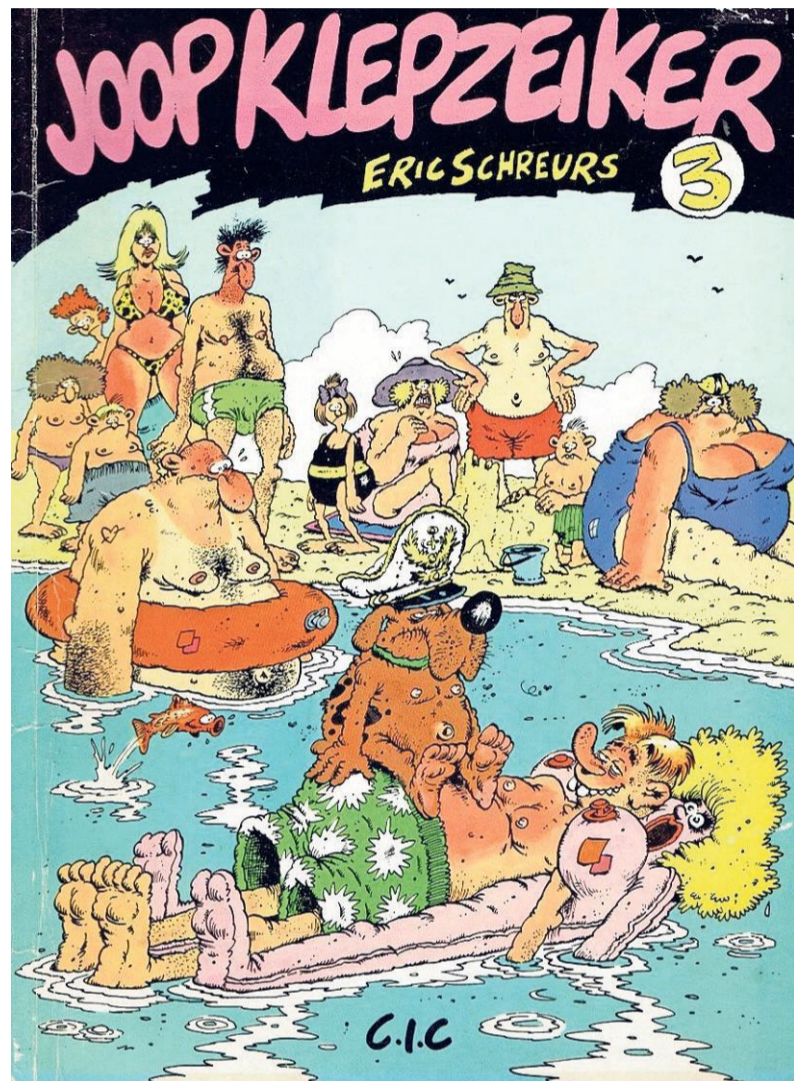
'Eric Schreurs, strip-hommage', met bijdragen van o.a. Gerrit de Jager, Toon van Driel en Hein de Kort, uitg. Reboot Comics, 19,95 euro, 128 blz.

Twintig. Daarin krijgt een heilsodate in een hoerenbuurt van een prostituee te horen: 'Neemt allen van mijn lichaam, want het is mijn brood'. Ook de schoolagenda's van Joop Klepzeiker in de jaren 90 wisten een rel te veroorzaken. Op veel christelijke scholen waren ze verboden en de winkelketens V&D en Bruna weigerden deze agenda's te verkopen 'vanwege het pornografische karakter ervan en de shockerende invloed op scholieren'.

Collega's

Krantenknijsels uit die tijd zijn in het boek opgenomen om een tijdsbeeld te schetsen. Verder heeft samensteller Leon Verhoeven heel veel collega's gevraagd om een hommage aan Eric Schreurs te brengen. Dat gebeurt onder anderen door Toon van Driel, Eric Heuvel, Gerrit de Jager, Hein de

Van Joop Klepzeiker werden met succes negentien stripalbums uitgebracht.

Kort, Arie Koomen, Robert van der Kroft en Alex Turk. Uiteraard doen ze dat bijna allemaal door middel van een tekening of een stripverhaal.

„Veel tekenaars grijpen geheel in de geest van Eric terug op poep en pies”, vertelt uitgever Verhoeven lachend. „Maar ik heb niets geweigerd. Dat zou Eric ook niet gewild hebben. Sommige dingen zijn op of soms zelfs over het randje. Voor deze gelegenheid hebben we schijt aan woke. We laten gewoon alles zien. Artistieke vrijheid levert het mooiste materiaal op.”

Familie

Ook mooi zijn de twee interviews in het boek, waarin de broer en de zoon van Eric Schreurs aan het woord komen. Zoon Boris herinnert hem vooral als 'een lieve en zorgzame man'. Over de walgfun die zijn vader maakte, zegt hij: „Wij hielden allemaal van grove humor binnen ons gezin, dat vormde bij ons de hoofdmoot. En nog steeds maken mijn zus en ik gore grappen.”

Stanley Schreurs, de jongere broer van Eric, maakt het in zijn interview niet mooier dan het is. „Wij Schreursen zijn behoorlijk verslavingsgevoelig”, vertelt hij. „Als we dronken en vooral als we veel dronken, werden we vervelend en zochten we ruzie, lekker provoceren. Eric veranderde enorm met drank op. Een kroegbaas weigerde ons een keer te tappen, terwijl hij studenten verderop aan de bar wel bier schonk. Dat pikte Eric niet. Een vechtpartij volgde.”

Naast zijn bekendste strip Joop Klepzeiker maakte Eric Schreurs ook andere strips. Retep, Dick van Bil en De Sportman zijn daar voorbeelden van. In 2002 werd hij voor zijn hele oeuvre bekroond met de prestigieuze Stripschapprijs, dat hij natuurlijk meteen in zijn eigen terminologie 'een kutbeeldje' noemde.

Ook werd hij met een tentoonstelling in Museum De Lakenhal erkend als serieus kunstenaar. „Hoog tijd dus voor een hommage”, zegt Leon Verhoeven. „Voor deze rockster in de stripwereld.”

